

њиховог рада у смислу њеног положаја као органа који оличава јединство власти и представља највишу државну власт.

У организационом смислу извршна власт се појављује у колегијалном облику, дакле као колегијалан орган, а само ретко се појављују и инокосни извршни органи. Извршни (политичко-извршни) органи скупштине врше политичко-извршну функцију и то је тзв. политичко руковођење управом (надзор над управом, давање смерница за њен рад и др) с тим да се ти органи појављују и у законодавној сфери где се старају о извршењу закона и у том смислу и доносе своје акте за извршење тих закона. У смислу своје подређености скупштини, ови колегијални извршни органи могу да се појаве или искључиво као извршни органи скупштине или, поред тога, и као једна врста њених унутрашњих радних тела. Док је извршна власт углавном колегијална, дотле је управа најчешће организована у виду инокосних органа и подређена не само скупштини, него и извршним органима који имају велика овлашћења према њој, док она, обрнуто, нема никаква овлашћења ни према скупштини ни према извршним органима власти. За разлику од парламентарног система где је управа повезана у јединствени орган-владу, у скупштинском систему то нису повезани и солидарни органи, због чега је управа ослабљена и подређена и законодавним и извршним органима. Што се тиче положаја судова у скупштинском систему, он се мењао у зависности од услова и прилика у којима је овај систем постајао и функционисао. У периоду док се скупштински систем тек стварао и изграђивао (нарочито ратним и револуционарним временима) судство је било много више подређено скупштини и њеним извршним органима који су се и непосредно мешали у „суђење“, да би са потпуним успостављањем скупштинског система судство постало самосталније и независније. То независније, наравно, никако не значи да је судство она трећа власт (коју познају системи поделе власти) која суди само на основу устава и закона јер се у пракси, пре свега, социјалистичких држава показало да је судство подређено вољи партије а не закона и да никад није могло да буде ни самостално ни независно.

аа) Облици скупштинског система

Током своје историје, скупштински систем се развијао, еволуирао и добијао разне одлике, иако представља тековину новијег доба и јавља се практично тек са појавом модерне државе. Но и поред тога идеја о скупштини као представнику и оличењу народне власти (суверености)